

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Filipem Liškou v právní věci

žalobce: P. N., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen JUDr. Jarmilou Vilímkovou, advokátkou
sídlem Karlovo náměstí 557/30, 120 00 Praha 2

proti

žalovaným: 1) BORGIS a.s., IČO: 00564893
sídlem Slezská 2127/13, 120 00 Praha 2

2) Mladá fronta a.s., IČO: 49240315
sídlem Mezi Vodami 1952/9, 143 00 Praha 4
zastoupený Mgr. Davidem Kubešem, advokátem
sídlem Růžová 950/15, 110 00 Praha 1

3) VLTAVA LABE MEDIA a.s., IČO: 01440578
sídlem U Trezorky 921/2, 158 00 Praha 5
zastoupený JUDr. Janou Fráňovou, advokátkou
sídlem Jakubská 670/14, 110 00 Praha 1

o ochranu osobnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

t a k t o:

I. Žaloba v rozsahu, že žalovaný 1) je povinen do 14 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku uveřejnit na svůj náklad v periodickém tisku Hranický deník omluvu následujícího znění: „Tímto se omlouváme synovi muže zmizelého spolu se svou manželkou v listopadu 2009 v xxx za uveřejnění nepravdivých a neověřených informací o jeho osobě, které mohly vyvolat dojem, že pachatelem trestné činnosti v souvislosti se zmizením dvou osob v xxx je nadevší pochybnost syn zmizelého.“

s e z a m í t á

II. Žalovaný 1) je povinen do 3 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku uhradit žalobci částku 30 000 Kč jako zadostiučinění za neoprávněný zásah do cti, důstojnosti a dobré pověsti žalobce.

III. Žalovaný 3) je povinen do 14 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku uveřejnit na svůj náklad v periodickém tisku Právo omluvu následujícího znění: „Tímto se omlouváme synovi muže zmizelého spolu se svou manželkou v listopadu 2009 v xxx za uveřejnění nepravdivých a neověřených informací o jeho osobě, které mohly vyvolat dojem, že pachatelem trestné činnosti v souvislosti se zmizením dvou osob v xxx je nadevší pochybnost syn zmizelého.“

IV. Žalovaný 3) je povinen do 3 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku uhradit žalobci částku 30 000 Kč jako zadostiučinění za neoprávněný zásah do cti, důstojnosti a dobré pověsti žalobce.

V. Ve vztahu žalobce a žalovaného 1) nemá nikdo právo na náhradu nákladů řízení.

VI. Žalovaný 3) je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši, která bude specifikována v samostatném usnesení, a to k rukám státu

VII. Žalovaný 3) je povinen za žalobce zaplatit soudní poplatek ve výši 5 870 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám státu

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobce se žalobou podanou dne xxx 2010 původně u Okresního soudu v Přerově domáhal vydání rozhodnutí, dle kterého mu budou žalovaní povinni každý zvlášť uhradit částku 30 000 Kč a dále každý zvlášť zveřejnit omluvu výše uvedeného znění v periodických tiscích, jichž jsou žalovaní vydavateli, to vše jako přiměřené zadostiučinění za zásah do osobnostních práv žalobce. Zásah do svých osobnostních práv ze strany žalovaného 1) shledal žalobce v části textu v článku „Dům byl plný krve, ale oběti záhadně zmizely,“ a to konkrétně: „Podle informací Práva majitele domu už vloni napadl jeho xxx syn ocelovými nůžkami na plech. Starší muž tehdy skončil v nemocnici a z následků napadení se léčil asi půl roku.“ Tento článek byl uveřejněn v deníku Právo, který vydává žalovaný 1), dne xxx 2009. Zásah do svých osobnostních práv ze strany žalovaného 2) shledal žalobce v části textu v článku „Těla manželů nenašli ani potápěči, vrah skončil ve vazbě,“ a to konkrétně: „Z vražd obvinili kriminalisté xxx syna zmizelého muže, kterého usvědčily zajištěné biologické stopy,“ „Otec podle sousedů vyšel ze souboje s vážným

poraněním hlavy, syn i u soudu vyslechl obvinění z těžkého ublížení na zdraví. Způsobil mu zlomeniny nosu a spodiny očníce s dobou léčení pět měsíců a pravděpodobnými trvalými následky,“ a „Soud ale případ odložil a mladý muž si do deníku napsal větu – Takže „spravedlnost“ zvítězila, útočník odešel nepotrestán...“,“ uveřejněném v týdeníku Sedmička, který vydává žalovaný 2), ze dne xxx 2009. Zásah do svých osobnostních práv ze strany žalovaného 3) shledal žalobce v části textu v „Pátrání po tělech pokračuje,“ a to konkrétně: „Důkazy proti němu máme, všechny biologické stopy na místě jednoznačně vedou k jeho osobě.“ Z článku bylo nadevší pochybnost zřejmé, že se osobou, proti které by měly existovat biologické důkazy, myslí syn pohřešovaného – žalobce. Žalobce je v článcích možno identifikovat, neboť je zde uvedeno, že domnělým vrahem je syn domnělé oběti – tedy žalobce a dále je zde uvedena ulice, kde mělo k činu dojít. Tento článek byl uveřejněn v deníku Hradecký deník, který vydává žalovaný 3, dne xxx 2009. Žalovaný 3) uveřejnil v rámci článku fotografii domu pohřešovaných osob. Žalobce uvádí, že tvrzení v těchto článcích jsou nepravdivá, zkreslená a difamující a tedy zasahují do jeho práv na čest, lidskou důstojnost a dobrou pověst. Obsah těchto článků vzbudil v okolí žalobce dojem, že žalobce je dvojnásobný vrah. Právě v odsouzení v očích známých a sousedů s ohledem na dostatečnou identifikaci jeho osoby prostřednictvím textu článku jakož i doprovodnými fotografiemi, cítí žalobce nejintenzivněji. Tato tvrzení tak zcela překračují zpravodajskou licenci dle § 12 odst. 3 Občanského zákoníku ve znění platném v době podání žaloby. Žalobce zdůrazňuje, že žalování vůči němu porušily zásadu presumpce neviny a kvůli nim se od okamžiku vydání těchto článků na žalobce pohlíží jako pachatele extrémně závažného trestného činu, ač mu vina v době vydání těchto článků nebyla prokázána.

2. Žalovaný 1) se k žalobě vyjádřil v tom smyslu, nárok vůči sobě neuznává, neboť žalovaný 1) v předmětném článku nezveřejnil jméno žalobce ani obětí a dále ani nezveřejnil, zda se zmizelé osoby staly obětí vraždy. Z předmětného článku nelze dojít k závěru, že žalobce je podezřelý z vraždy zmizelých osob.

3. Žalovaný 3) se k žalobě vyjádřil v tom smyslu, že ji vůči sobě navrhuje zamítnout v celém rozsahu jako nedůvodnou, neboť se mu v článku podařilo dodržet vyvážený vztah mezi zájmem na zpravodajství a zájmem na ochranu osobnosti zainteresovaných osob. Žalobce nebyl v článku identifikován a žalovaný 3) plnil svou povinnost o úplné informovanosti čtenářů v rámci „zpravodajské licence.“

4. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. července 2011 č.j. Ncp 857/2011-39 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. října 2011 č.j. 23 C 200/2011-41 bylo rozhodnuto, že k rozhodování ve věci jsou příslušné krajské soudy a věc byla postoupena soudu zdejšímu. Zdejší soud pak ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 4. června 2014 č.j. 37 C 123/2011-170 tak, že žalobou v celém rozsahu zamítl, neboť nedovodil neoprávněný zásah do žalobcových osobnostních práv, neboť dle názoru zdejšího soudu běžný čtenář z předmětných článků žalobce identifikovat. Žalobce dále neprokázal své tvrzení, že by tyto články obsahovaly nepravdivé informace o jeho osobě. Tento rozsudek byl následně zrušen a věc vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 23. ledna 2017 č.j. 3 Co 174/2014-247, neboť Vrchní soud v Praze došel k závěru, že samotné neuvedení jména žalobce v předmětných článcích neznamená, že by žalobce nebylo možné identifikovat, a tedy že zdejší soud bude muset vycházet z obsahu celého článku včetně zveřejněných fotografií, aby vyhodnotil, zda z nich lze žalobce identifikovat či nikoliv. Zdejší soud se dále bude muset vypořádat s tím, zda se v těchto článcích jedná o skutková tvrzení či hodnotící soudy. Usnesením zdejšího soudu ze dne 12. května 2020 č.j. 37 C 123/2011-317 byly účastníci dle 140a odst. 1

insolvenčního zákona vyrozumění, že se řízení přerušuje ve vztahu k žalovanému 2), neboť tento je od 14. února 2020 v úpadku.

5. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázaný tento skutkový stav:

6. Předně soud konstatuje, že žádný žalovaný v řízení nespороval, že je autorem článků dle tvrzení žalobce. Naopak, všichni žalovaní tuto skutečnost ve svých podáních taktéž tvrdili. Soud tak došel k závěru, že autorství žalovaných k předmětným článkům je nesporné.

7. Soud má za prokázané, že žalovaný 1) vydal dne xxx 2009 v deníku Právo článek „Dům byl plný krve, ale oběti záhadně zmizely,“ zároveň má soud za prokázané, že součástí článku byl text, ve kterém žalobce shledává zásah do jeho osobnostních práv. Článek byl uveřejněn v tomto znění:

- B. N.. Opuštěný dům plný krve objevili v noci na pondělí policisté ve vilové čtvrti xxx. Jeho obyvatelé, starší manželský pár, zmizeli beze stopy. Do večera je policisté neobjevili. Zato zadrželi muže, kterého podezírají z dvojnásobné vraždy. „Kriminalisté během dne zadrželi podezřelou osobu. Nalezeno bylo také odstavené motorové vozidlo s krvavými stopami,“ řekla Právu v pondělí odpoledne olomoucká policejní mluvčí Jitka Dolejšová. Vzhledem k řadě nevyjasněných okolností, které případ provázejí, odmítla uvést další informace. O tom, zda se manželé stali obětí vraždy, nechtěla spekulovat. Podle informací Práva se auto nezvěstných manželů našlo u Čekyně nedaleko zdejší skládky. Pečlivě udržovaný rodinný dům byl prakticky celý den obsazen policií a důkladně prohledáván. Vyšetřování se rozběhlo už v noci po oznámení rodinných příslušníků manželského páru, že postrádají své příbuzné. Uvnitř prázdného domu objevili policisté jen tratoliště krve, předpokládaná mrtvá těla zmizela neznámo kam. Ve snaze nalézt oběti vraždy pročešával v pondělí pátrací tým bezúspěšně celé okolí včetně v blízkého parku. „Co vím, tak se ten pán před časem vrátil z Ameriky, kde pobýval několik roků, Mezitím se mu rozpadlo druhé manželství, a pak si našel novou přítelkyni. S ní opravoval dům,“ uvedla obyvatelka sousedního paneláku. Podle informací Práva majitele domu už loni napadl jeho xxx syn ocelovými nůžkami na plech. Starší muž tehdy skončil v nemocnici a z následků napadení se léčil asi půl roku. Jeho syn byl obviněn z těžkého ublížení na zdraví. Jestli je on tím zadrženým, policie odmítla potvrdit.
- Součástí článku je také fotografie ulice, kde mělo dojít k předmětnému násilnému činu. Na fotografii je několik policistů a jiných forenzních vyšetřovatelů. Z fotografie nelze s určitostí říct, který z vyfocených domů je ten, kde k činu mělo dojít. K fotografii patří popis „Místo hrůzného činu ohledávali včera policisté celý den.“

8. Soud má za prokázané, že žalovaný 3 vydal dne xxx 2009 v deníku Hradecký deník článek „Pátrání po tělech pokračuje.“ zároveň má soud za prokázané, že součástí článku byl text, ve kterém žalobce shledává zásah do jeho osobnostních práv. Článek byl uveřejněn v tomto znění:

- Policisté stále prověřují různé vyšetřovací verze a shromažďují důkazy. Po tělech manželů pátrá vrtulník i psůvodi. P. P.-U., P. K.. xxx– S pomocí vrtulníků s termovizí, potápěčů i psůvodu pátrají policisté po tělech manželů, zavražděných zřejmě v jejich domku v ulici Xxx v xxx. Obviněný z vraždy je xxx muž, syn pohřešovaného muže z prvního

manželství. Policisté nyní prověřují různé vyšetřovací verze a shromažďují důkazy. „Stále probíhají pátrací akce, a to nejen ty pozemní se psovody, ale také s pomocí vrtulníku. Zapojili jsme také potápěče,“ sdělila přerovská policejní mluvčí Michaela Sedláčková. „Samozřejmě se zaměřujeme zejména na místa a objekty, k nimž měl obviněný nějaký vztah.“ Vyšetřovatelé prověřují nebo již prověřili a vyloučili několik vyšetřovacích verzí. „Vždy, když něco zjistíme, když uděláme krok určitým směrem, nasměrujeme pátrání tam,“ naznačil vedoucí vyšetřovatelského týmu M. N. . „Musíme teoreticky předpokládat i to, že pohřešovaní jsou naživu a mohli by se nám ozvat.“ S takovou možností se ale moc počítat nedá. „Na místě bylo takové množství krve, že to nemohli přežít,“ sdělil redaktori kriminalista, který je s případem detailně obeznámen. Podle něj se už v této souvislosti objevila řada fám o tom, kde by mohla být těla ukryta. „Tyto verze občanů prověřujeme. Veřejnost se do pátrání zapojila a lidé nám často telefonují. Informace byly ale ve všech případech mylné,“ řekl. Obviněný muž se k činu nepřiznal. „Důkazy proti němu máme, všechny biologické stopy na místě jednoznačně vedou k jeho osobě,“ podotkl kriminalista. Také vyšetřovatel N. věří, že se kauzu podaří dotáhnout do konce. „Děláme, co můžeme. Jsem optimista a věřím, že případ vyřešíme.“ Pátrání na vlastní pěst chce o víkendu podniknout i P. K., xxx. „Hodlám se svými kolegy a se psy projít určité území a vizuálně ho zkontrolovat. Po tělech jsme pátrali už v českyňské skládce, v okolí domu na Xxx a na českyňském kopci, nic jsme ale nenašli.“

9. M. N. v rámci případu komunikoval s médii a uvedl všechna prohlášení, která jsou mu v předmětných článcích přímo připisována (tj. Vždy, když něco zjistíme, když uděláme krok určitým směrem, nasměrujeme pátrání tam,“ „Musíme teoreticky předpokládat i to, že pohřešovaní jsou naživu a mohli by se nám ozvat.“ a „Děláme, co můžeme. Jsem optimista a věřím, že případ vyřešíme.“). Činil tak, protože v té době zastával funkci vedoucího 3. oddělení Odboru obecné kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování PČR Správy Severomoravského kraje Ostrava, pracoviště Olomouc, a komunikace s médii byla jedna z jeho povinností. Neuvedl však nic, co se týká zjištěných důkazů, biologických stop, či množství krve či předchozích útoků žalobce ani neuvedl nic, co by s žalobcem jakkoli souviselo. Není oním citovaným anonymním „kriminalistou“ a ani neví, kdo jím je. M. N. dále zdůraznil, že vždy ctil nevěřejnost přípravného řízení, presumpci neviny a to, že novinářům po důkazní stránce k obviněnému nic není (prokázáno z provedených důkazů: Výslech dožádáním svědka M. a N. a ze dne 17. prosince 2020 a čestné prohlášení M. a N. a ze dne 25. října 2020).

10. Žalobce byl dne xxx 2009 ve 14:32 obviněn ze spáchání trestného činu vraždy, kterého se měl opustit tím, že dne 7. listopadu 2009 usmrtil svého otce a jeho manželku v rodinném domě na ulici Xxx , a následně jejich těla ukryl na neznámém místě. (prokázáno z provedeného důkazu: Usnesení o zahájení trestního stíhání na žalobce ze dne xxx 2009 č.j. KRPM-14652/TC-2009-070073)

11. Soud konstatuje, že článek „Těla manželů nenašli ani potápěči, vrah skončil ve vazbě“ v týdeníku Sedmička ze dne xxx 2009 se týkal toliko nároků žalobce vůči žalovanému 2). V tomto rozsahu však bylo řízení přerušeno z důvodu úpadku žalovaného 2). Tento důkaz je tak ve věci vzhledem k současnému stavu řízení irelevantní.

12. Soud konstatuje, že má z provedených důkazů skutkový stav za dostatečně zjištěný. K tomu soud dodává, že při jednání dne 22. března 2021 všichni účastníci shodně uvedli, že na provádění

dalších založených důkazů netrvají. Stejně tak účastníci po poučení soudem nenavrhli k provedení žádné další důkazy.

13. A po právní stránce posoudil soud věc následovně:

14. Dle § 11 Občanského zákoníku platného v době podání žaloby, fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevu osobní povahy.

15. Dle § 13 odst. 1 a 2 Občanského zákoníku platného v době podání žaloby, (1) fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění. (2) Pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odstavce 1 zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

16. V souladu se závazným právním názorem Vrchního soudu v Praze se zdejší soud nejprve zabýval otázkou, zdali se v předmětných člancích vyskytují skutková tvrzení nebo hodnotící soudy. Zde došel soud k závěru, že v předmětných člancích se nevyskytují žádné hodnotící soudy. Z obsahu obou článků je zřejmé, že záměrem jejich autorů bylo toliko informovat veřejnost o událostech v nich popsanych, nikoliv vyjádřit vlastní názor na ně. Oba články působí jako přehledný souhrn informací, který se jejich autorům podařilo získat, a takto je předávají veřejnosti. Soud tedy uzavírá, že v článku se vyskytují pouze skutková tvrzení.

17. Dále se soud zabýval otázkou, zdali skutková tvrzení obsažená v těchto člancích jsou ověřená a pravdivá. S ohledem na vymezení žaloby se soud zabýval toliko tvrzeními v těchto člancích, která se týkala žalobce, či podle nich bylo možné žalobce identifikovat. Soud tak konstatuje, že se nadále nezabýval ověřením informací týkajících se pátrání po tělech, psovodů, vrtulníků, potápěčů, nalezeného auta, přechozích manželských svazků a míst bydliště otce žalobce a aktivit různých občanských sdružení. Soud se také nezabýval tvrzeními z těchto článků, které sice konkrétně informují o předmětném trestném činu, nicméně se nijak netýkají žalobce, ani jej podle nich není možné identifikovat, a celkově o činu informují pouze ve velice obecné rovině a především nebyla ani předmětem uplatněného nároku ze strany žalobce.

18. Soud tedy v návaznosti na znění žaloby posuzoval pravdivost konkrétních tvrzení v článku, jenž vydal žalovaný 1), které se týkaly přímo žalobce, či podle nich bylo možné žalobce identifikovat. Jedná se o tato tvrzení:

- „Zato zadrželi muže, kterého podezírají z dvojnásobné vraždy. „Kriminalisté během dne zadrželi podezřelou osobu...“,“ řekla Právu v pondělí odpoledne olomoucká policejní mluvčí Jitka Dolejšová

- „Podle informací Práva majitele domu už loni napadl jeho xxx syn ocelovými nůžkami na plech. Starší muž tehdy skončil v nemocnici a z následků napadení se léčil asi půl roku. Jeho syn byl obviněn z těžkého ublížení na zdraví. Jestli je on tím zadrženým, policie odmítla potvrdit.“

- fotografie ulice, kde mělo dojít k předmětnému násilnému činu. Na fotografii je několik policistů a jiných forenzních vyšetřovatelů. K fotografii patří popis „Místo hrůzného činu ohledávali včera policisté celý den.“

19. Při úvaze, zdali je možné z článku žalobce identifikovat, soud odkazuje na fotografii přiloženou k předmětnému článku, kdy je v kontextu domů sousedních zřetelně zachycen dům, kde mělo dojít k zavraždění pohřešovaných osob. Z této fotografie je možné tento dům v xxx (tj. ve městě spáchání činu) vyhledat. Soud tak uzavírá, že komukoliv znalému osob bydlících v tomto domě, je ihned zřejmé, že pachatelem trestného činu těžkého ublížení na zdraví, je žalobce - syn obětí (což je v článku řečeno explicitně). I kdokoli jiný, neznalý konkrétních obyvatel domu, si je schopen na základě údajů v článku uveřejněných tento dům vyhledat, a následně také identifikovat syna jeho obyvatelů. Soud tak uzavírá, že na základě informací z předmětného článku je možné žalobce identifikovat jako osobu, která se měla dopustit těžkého ublížení na zdraví, a to jednak osobou, která zná aktéry tohoto činu, ale i osobou zcela cizí.

20. Ohledně tvrzení, že byl zadržen podezřelý muž, soud konstatuje, že v řízení nebylo prokázáno, že se jedná o pravdivou a ověřenou informaci, neboť žalovaný 1) v řízení nebyl schopen doložit, jak tuto informaci získal. Soud však dodává, že tato informace je natolik obecná, že z ní samostatně ani v kontextu článku nelze dovodit, že by zadržená osoba měla být žalobcem. Tato obecnost je ještě zdůrazněna v závěru článku, kde je výslovně uvedeno: „Jestli je <žalobce> tím zadrženým, policie odmítla potvrdit.“ Soud dále považuje za notorietu, že v případech, kdy média informují o trestném činu, bývá často připojena obecná informace, zda byla zadržena podezřelá osoba. Soud tak uzavírá, že tvrzením o tom, že byl zadržen podezřelý muž, nebylo zasaženo do osobnostních práv žalobce, ani nebyla porušena presumpce neviny, a to tím spíš, že žalovaný 1) výslovně zdůrazňuje, že si není vědom spojení mezi žalobcem a pravděpodobnou vraždou nezvěstných osob.

21. Ohledně tvrzení, že žalobce měl v minulosti napadnout svého otce nůžkami na plech, však soud konstatuje, že zde je situace odlišná, než v případě domnělé dvojnásobné vraždy. Tímto tvrzením je jasně řečeno, že syn pohřešované osoby, tedy žalobce, měl být obviněn z těžkého ublížení na zdraví vůči svému otci. Ani v tomto případě žalovaný 1) v řízení nebyl schopen doložit, jak tuto informaci získal, nicméně tentokrát už žalovaný 1) výslovně spojuje žalobce se závažným trestným činem. Nadto je zde užita novinářská zkratka, kdy žalovaný 1) pouze tvrdí, že žalobce „měl napadnout svého otce“ a následně byl žalobce „obviněn,“ avšak už není patrné, zdali k činu opravdu došlo, jak toto trestní stíhání skončilo (tedy zdali byl obžalován a shledán vinným, či naopak zproštěn, či bylo trestní stíhání zastaveno atd.), čímž žalovaný 1) fakticky vytváří dojem, že žalobce toto těžké ublížení na zdraví skutečně spáchal. Soud tak uzavírá, že v případě tvrzení, že žalobce měl v minulosti napadnout svého otce nůžkami na plech, vycházel žalovaný 1) z neověřených tvrzení, kterými následně porušil vůči žalobci presumpci neviny a tedy zasáhl do osobnostních práv žalobce dle § 11 Občanského zákoníku platného v době podání žaloby, konkrétně do jeho občanské cti.

22. Soud se dále v návaznosti na znění žaloby zabýval pravdivostí konkrétních tvrzení v článku, jenž vydal žalovaný 3), které se týkaly přímo žalobce, či podle nich bylo možné žalobce identifikovat. Předně se jedná o tvrzení

- <policisté pátrají po tělech manželů> „zavražděných zřejmě v jejich domku v ulici Xxx v xxx. Obviněný z vraždy je xxx muž, syn pohřešovaného muže z prvního manželství.“

- „S takovou možností <že by pohřešované osoby byly naživu> se ale moc počítat nedá. „Na místě bylo takové množství krve, že to <pohřešované osoby> nemohly přežít,“ sdělil redakci kriminalista, který je s případem detailně obeznámen.

- „Obviněný muž se k činu nepřiznal. „Důkazy proti němu máme, všechny biologické stopy na místě jednoznačně vedou k jeho osobě,“ podotkl kriminalista.“

23. K zahájení trestního stíhání žalobce došlo xxx 2009 v 14:32. V době vydání předmětného článku (xxx 2009) tak již žalobce byl „obviněným“ v souladu s trestněprávním názvoslovím. To, že je tedy o žalobci v předmětném článku hovořeno jako o „obviněném,“ je tedy pravdivé skutkové tvrzení, které úplným způsobem popisuje žalobcovu tehdejší procesní situaci.

24. Soud se i zde dále zabýval tím, zdali je možné z článku žalobce identifikovat. V tomto směru má soud za to, že identifikace žalobce z tohoto článku je ještě jednodušší, než v případě článku žalovaného 1), neboť zde je explicitně uvedena ulice, kde mělo k činu dojít (ulice Xxx, xxx). Dále je zde explicitně uvedeno, že obviněným z vraždy osob má být xxx syn jedné z těchto osob. Žalovaný tedy uvedl a) ulici, kde k činu došlo, b) že k činu došlo v bydlišti oběti, c) že pachatelem má být syn oběti a d) věk tohoto syna. Soud uzavírá, že z těchto informací lze bez větších obtíží žalobce identifikovat, jak osobou, která žalobce či pohřešované osoby zná, tak i osobou cizí. Soud tak uzavírá, že na základě informací z předmětného článku je možné kýmkoli žalobce identifikovat jako osobu, která se měla dopustit dvojnásobné vraždy.

25. Dále se soud zabýval tvrzením žalovaného 3) v předmětném článku, že „na místě bylo takové množství krve, že to <pohřešované osoby> nemohly přežít a dále, že „Obviněný muž se k činu nepřiznal. „Důkazy proti němu máme, všechny biologické stopy na místě jednoznačně vedou k jeho osobě.““ Pro soud je pro účely tohoto řízení relevantní, že se žalovanému 3) nepodařilo prokázat, kdo byl tímto anonymním „kriminalistou,“ či jak se žalovaný 3) k těmto konkrétním informacím z místa činu dostal. M. N. ve svém výslechu popřel, že by to byl on, kdo tyto informace řekl, a dále zdůraznil, že vždy ctil nevěřejnost přípravného řízení, presumpci nevinu a to, že novinářům po důkazní stránce k obviněnému nic není. Tyto informace je tak nutno považovat za neověřené a tedy za nepravdivé. Soud tak uzavírá, že žalovaný 3) zasáhl do osobnostních práv žalobce tím, že o něm zveřejnil nepravdivé informace, že se měl žalobce dopustit dvojnásobné vraždy, čímž žalovaný 3) hrubě porušil presumpci nevinu žalobce a zasáhl tak do jeho osobnostních práv dle § 11 Občanského zákoníku platného v době podání žaloby, zejména práva na občanskou čest.

26. Ohledně článku, který vydal žalovaný 1) („Dům byl plný krve, ale oběti záhadně zmizely“ ze dne xxx 2009): soud konstatuje, že se žalovanému 1) nepodařilo prokázat pravdivost publikovaných skutkových tvrzení. Žalobce byl v článku dostatečně identifikovatelný nejméně pro bezprostřední okolí bydliště, kde zásah do jeho pověsti a osobní cti cítil nejintenzivněji. Zároveň, závěr, že napadl majitele nemovitosti jeho syn, zcela zjevně porušuje presumpci nevinu, neboť je v článku označen za útočníka, stejně tak, že byl obviněn z těžkého ublížení na zdraví, byť se tato skutečnost nepodařila žalované v řízení prokázat. Soud má tedy za to, že tímto jednáním se žalovaný dopustil do zásahu do osobnostních práv žalobce a žaloba byla co do základu odůvodněná.

27. Soud dále shledal, že informace sdělené v tomto článku o žalobci jsou nepravdivé a neověřené, neboť ohledně formulace „Dle informací práva majitele domu už loni napadl jeho xxx syn...“ žalovaný 1) v řízení neprokázal zdroj informací, tedy že, se jedná o ověřené a pravdivé informace. Dostatečná identifikace žalobce je dána uvedením rodinných vazeb a fotografií domu. Je tedy zjevné, že nejméně pro okruh sousedů z dané lokality, kde se událost odehrála, musel být žalobce jasně identifikovatelný.

28. Dále se soud zabýval tím, zdali uveřejnění těchto informací mohlo „vyvolat dojem, že pachatelem trestné činnosti v souvislosti se zmizením dvou osob v xxx je nadevší pochybnost syn zmizelého.“ Zde soud došel k závěru, že nikoliv. Žalovaný 1) sice v článku zmiňuje předchozí (neověřený) násilný konflikt zmizelého s žalobcem, nicméně hned vzápětí explicitně uvádí, že není potvrzeno, že by osobou zadrženou v souvislosti se zmizením dvou osob byl právě žalobce. V tomto rozsahu tak soud zamítl žalobcův návrh na omluvu žalovaného 1) ve výroku I. tohoto rozsudku.

29. Soud považuje za prokázané, že žalovaný 1) uvedl skutková tvrzení, jejichž pravdivost nebyl schopen v řízení prokázat, a zároveň porušil vůči žalobci zásadu presumpce nevin, když zveřejnil neověřené informace ohledně zranění žalobcova otce nůžkami na plech, čímž mohl vyvolat dojem, že žalobce spáchal tento trestný čin, aniž by měl žalovaný 1) ověřeno, že mu byla prokázána vina. V tomto směru se pak soud rozhodl přiznat žalobci náhradu nemajetkové újmy v penězích za zásah do jeho osobnostních práv ve smyslu § 13 odst. 2 Občanského zákoníku ve znění platném v době podání žaloby, a to v celé žalované výši. Soud vzal v potaz intenzitu zásahu žalovaného 1), kdy byl žalobce fakticky nařčen ze spáchání závažného trestného činu proti vlastnímu otci, aniž by toto nařčení bylo čímkoliv podloženo, čímž byla hrubě porušena presumpce nevin žalobce. Soud dále vzal v potaz postavení žalovaného 1), jakožto vydavatele novinového periodika, který se snažil uvedením nepravdivých, avšak čtenářsky atraktivních informací zvýšit odběr periodika a tedy dosáhnout vyšších zisků, to vše na úkor žalobce. I s ohledem na současnou judikaturu (kdy se již ustálilo, že za nepravdivá tvrzení je adekvátní přiznané zadostiučinění v řádech sta tisíců korun, srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 6. března 2012 č.j. I. ÚS 1586/09), považuje soud částku 30 000 Kč za zcela přiměřenou nemajetkové újmy, která žalobci vznikla v důsledku jednání žalovaného 1).

30. Ohledně článku vydaného žalovaným 3) („Pátrání po tělech pokračuje“ ze dne xxx 2009) postupoval soud obdobně. Ani žalovanému 3) se nepodařilo prokázat pravdivost publikovaných skutkových tvrzení, stejně tak skutečnosti, že v článku byl citován konkrétní orgán činný v trestním řízení. S ohledem na charakter podaných informací má soud za to, že žalobce byl v článku dostatečně identifikovatelný nejméně pro bezprostřední okolí bydliště, kde zásah do jeho pověsti a osobní cti cítil nejintenzivněji. Zároveň s ohledem na charakter informace, která má umocnit závěr o tom, že žalobce je skutečně vrahem svého otce, zcela zjevně porušuje presumpci nevin.

31. Soud tedy uzavírá, že tímto jednáním se i žalovaný 3) dopustil zásahu do osobnostních práv žalobce a žaloba byla co do základu odůvodněná.

32. Soud došel také k závěru, že informace sdělené v tomto článku o žalobci jsou neověřené a nepravdivé. Žalovaný 3) v řízení neprokázal, jak získal uveřejněné informace, že „Důkazy proti

němu máme, všechny biologické stopy na místě vedou k jeho osobě,“ a tedy neprokázal, zdali se jedná o ověřené skutečnosti.

33. Soud došel k závěru, že se jednalo o informace, které byly schopné „vyvolat dojem, že pachatelem trestné činnosti v souvislosti se zmizením dvou osob v xxx je nadevší pochybnost syn zmizelého.“ Žalovaný 3) v článku explicitně uvedl, že žalobce byl již z předmětného trestného činu obviněn. Žalovaný 3) dále rozvedl údajnou důkazní situaci, ve které se vyšetřování nachází, a konkrétně popsal, že je proti žalobci nahromaděno dostatečné množství důkazů, aby o jeho vině nemohlo být pochyb. Soud tak konstatuje, že článek žalovaného 3) mohl vyvolat dojem, že se žalobce dopustil předmětného trestného činu, a to ještě předtím, než byl za tento trestný čin odsouzen (dokonce ještě dříve, než byla podaná obžaloba). V tomto rozsahu tak soud vyhověl žalobcově návrhu na omluvu žalovaného 3) ve výroku III. tohoto rozsudku.

34. Protože žalovaný 3) uvedl nepravdivé informace (citoval kriminalistu, jehož osobu konkrétně neoznačil a v řízení se nepodařilo prokázat skutečný zdroj této informace) a zároveň tak porušil vůči žalobci zásadu presumpce neviny, když zveřejnil neověřené informace ohledně stavu přípravného řízení a důkazů proti žalobci, čímž mohl vyvolat dojem, že žalobce spáchal předmětný trestný čin, aniž by mu v té době byla prokázána vina. V tomto směru pak se soud rozhodl taktéž přiznat žalobci náhradu nemajetkové újmy v penězích za zásah do jeho osobnostních práv ve smyslu § 13 odst. 2 Občanského zákoníku ve znění platném v době podání žaloby, a to v celé žalované výši. Soud vzal v potaz intenzitu zásahu žalovaného 3), kdy byl žalobce fakticky nařčen ze spáchání závažného trestného činu proti vlastnímu otci, aniž by toto nařčení bylo čímkoliv podloženo, čímž byla hrubě porušena presumpce neviny žalobce. Soud dále vzal v potaz postavení žalovaného 3), jakožto vydavatele novinového periodika, který se snažil uvedením nepravdivých, avšak čtenářsky atraktivních informací zvýšit odběr periodika a tedy dosáhnout vyšších zisků, to vše na úkor žalobce. Soud i s ohledem na současnou judikaturu (kdy se již ustálilo, že za nepravdivá tvrzení je adekvátní přiznané zadostiučinění v řádech sta tisíců korun, srov. nález Ústavního soudu ze dne 6. března 2012 č.j. I. ÚS 1586/09), dospěl k závěru, že částka 30 000 Kč je zcela přiměřená vzniklé nemajetkové újmě, která žalobci vznikla v důsledku toho, že byl žalovaným 3) fakticky nařčen z dvojnásobné vraždy, a to navzdory tomu, že pro toto tvrzení neměl žalovaný 3) v době vydání článku žádné dohledatelné zdroje. Soud pak také zdůrazňuje, že v případě žalovaného 3) došlo k porušení presumpce neviny ve větší intenzitě, než jak tomu bylo v případě žalovaného 1), neboť žalovaný tři jednak nařkl žalobce z mnohem vážnějšího trestného činu, jednak navíc i uvedl zcela neověřená tvrzení o nalezených důkazech, jimiž tato nařčení podpořil. I zde tedy soud konstatuje, že předmětným jednáním žalovaného 3) došlo k zásahu do osobnostních práv (zejména práva na ochranu cti a dobrého jména) žalobce bez dalšího. Soud tak v tomto rozsahu plně vyhověl návrhu žalobce ve výroku IV. tohoto rozsudku.

35. Výrok V. je odůvodněn § 142 odst. 2 o.s.ř., kdy žalobce i žalovaný 1) byli v řízení navzájem oba úspěšní ve věci v rozsahu 50 %. Soud tedy v rámci jejich vzájemného vztahu nepřiznat náhradu nákladů řízení žádnému z nich (asi trochu rozepsat)

36. Výrok VI. je odůvodněn § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy ve vztahu žalobce a žalovaného 3) byl žalobce ve věci zcela úspěšný a soud mu tedy přiznal plnou náhradu nákladů řízení vůči účastníkovi, který úspěšný nebyl. Vzhledem k tomu, že náklady řízení žalobce sestávají toliko z nákladů soudem ustanovených právních zástupců, je žalovaný 3) povinen uhradit náklady řízení žalobce k rukám státu. Vzhledem k tomu, že žalobce směřoval svou žalobu proti třem

žalovaným, a úspěšný byl prozatím toliko ve vztahu k žalovanému 3), vznikla žalovanému 3) povinnost uhradit náklady žalobce v rozsahu 1/3. Výše těchto nákladů pak bude stanovena samostatným usnesením.

37. Výrok VII. je pak odůvodněn § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 2 odst. 3 větou první zákona o soudních poplatcích, neboť žalobce byl v řízení osvobozen od soudních poplatků a ve vztahu k žalovanému 3) byl zcela úspěšný ve věci. Soudní poplatky, které by býval byl žalobce povinen zaplatit, pak sestávají ze soudních poplatků ve výši 9 600 Kč za podání žaloby dne xxx 2010 (6 000 Kč za 6 x nárok na nepeněžitě plnění dle položky 2/c) Sazebníku a 3 600 Kč za 3 x nárok na peněžitě plnění dle položky 1/b) – dle zákona o soudních poplatcích ve znění platném v době podání žaloby) a ze soudních poplatků ve výši 8 000 Kč za podání odvolání dne 12. září 2014 (6 000 Kč za 3 x nárok na nepeněžitě plnění dle položky 4/1/c) a 2 000 Kč za 3 x nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích dle položky 3/a) – dle zákona o soudních poplatcích ve znění platném v době podání odvolání). K tomu soud dodává, že mezi podáním žaloby a podáním odvolání vzal žalobce zpět žalobu v rozsahu tří nepeněžitých nároků. Poplatková povinnost žalobce by tak byla ve výši 17 600 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce směřoval svou žalobu proti třem žalovaným, a úspěšný byl prozatím toliko ve vztahu k žalovanému 3), vznikla žalovanému 3) povinnost uhradit soudní poplatky žalobce v rozsahu 1/3, tedy v částce 5 870 Kč.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení odvolání trojmo; odvolání se podává k Městskému soudu v Praze a rozhodoval by o něm Vrchní soud v Praze jako soud odvolací.

V odvolání však nelze uvádět nové skutečnosti a důkazy, které nebyly označeny před soudem I. stupně, ledaže jsou splněny podmínky uvedené v ust. § 205a o. s. ř.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat u příslušného soudu návrh na jeho výkon rozhodnutí podle části šesté o. s. ř. nebo návrh na nařízení soudní exekuce podle zák. č. 120/2001 Sb., jímž se vydává exekuční řád.

V Praze dne 31. března 2021

JUDr. Filip Liška v.r.
samosoudce